

A Bizottság közleménye a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához európai uniós fenntarthatósági rendszerének gyakorlati végrehajtásáról és a bioüzemanyagokra vonatkozó számítási szabályokról

(2010/C 160/02)

1. A BIOÜZEMANYAGOKRA ÉS FOLYÉKONY BIO-ENERGIAHORDOZÓKRA VONATKOZÓ UNIÓS FENNTARTHATÓSÁGI RENDSZER

Az Európai Unió megújuló energiaforrásokra vonatkozó új politikája részeként az Európai Unió világviszonylatban is egyeduralkodó hatályú és színvonalú, kötelező erejű fenntarthatósági rendszert vezetett be, amely az Unión belül gyártott és az importból származó bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiához egyaránt vonatkozik majd. A rendszer fenntarthatósági kritériumait a 2009-ben elfogadott, megújuló energiaforrásokról szóló irányelv⁽¹⁾ határozza meg. A bioüzemanyagokkal kapcsolatban az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv⁽²⁾ szintén tartalmaz ilyen vonatkozású kritériumokat.

Ez a közlemény azt ismerteti, hogy a tagállamok és a gazdasági szereplők hogyan tudják végrehajtani a gyakorlatban a fenntarthatósági kritériumokat és a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv bioüzemanyagokra vonatkozó számítási szabályait. A közlemény jogi kötelemmel nem bír. Célja, hogy a tagállamok segítségére legyen és előmozdítsa a fenntarthatósági kritériumok következetes alkalmazását. E közleményt az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló másik közlemény, valamint a talajban lévő kötöttszén-készletek kiszámításáról szóló bizottsági iránymutatás kíséri.

1.1. Bevezetés a közleményhez

A fenntarthatósági kritériumok az Európai Unión belül előállított, valamint az oda importált bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiához alkalmazandók.

A tagállamok felelőssége gondoskodni arról, hogy a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához vonatkozásában teljesüljenek a fenntarthatósági kritériumok az alábbi esetekben:

1. ha mennyiségüket a megújuló energiaforrásokról szóló irányelvnek⁽³⁾ megfelelően el kívánják számoltatni a megújuló forrásokból előállított energia arányára vonatkozó célkitűzés teljesítésének részeként;

2. a megújuló energiák tekintetében fennálló kötelezettségek teljesítésekor⁽⁴⁾;
3. a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához fogyasztásért adható tagállami pénzügyi támogatás igénybevételekor⁽⁵⁾;
4. ha mennyiségüket el kívánják számoltatni az üzemanyagok minőségéről szóló irányelvnek az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatban kitűzött céljai teljesítésének részeként (csak bioüzemanyagokra vonatkozóan)⁽⁶⁾;
5. a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás⁽⁷⁾ értelmében adható beruházási és működési támogatás igénybevételekor (csak bioüzemanyagokra vonatkozóan);
6. a személygépjárművek szén-dioxid-kibocsátásáról szóló rendelet⁽⁸⁾ alternatív üzemanyag-felhasználású járművekre vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásakor (csak az „E85” bioetanolal kapcsolatban).

E közleményt a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv V. mellékletének 10. pontja szerint elfogadott, a talajban lévő kötöttszén-készletek kiszámításáról szóló, kötelező erejű bizottsági iránymutatás⁽⁹⁾, valamint egy, az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló közlemény⁽¹⁰⁾ kíséri.

Ez a közlemény számuk alapján hivatkozik a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv egyes cikkeire. A táblázat azt jelzi, hogy a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv mely rendelkezései feleltethetők meg az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv bioüzemanyagokra vonatkozó rendelkezéseinek. Az „irányelvre” való hivatkozás e közleményben a megújuló energiaforrásokról szóló irányelvet jelöli. Abban az esetben, ha egy adott rendelkezés az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv vonatkozó rendelkezésének is megfeleltethető, „az irányelv” kifejezés mindkét irányelvet jelenti.

Táblázat: a közleményben hivatkozott cikkek és mellékletek

A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv	Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv
2. cikk: Fogalom meghatározások	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
5. cikk: A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
17. cikk: A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiához vonatkozó fenntarthatósági kritériumok	7b. cikk: A bioüzemanyagok fenntarthatósági kritériumai

⁽¹⁾ A 2009/28/EK irányelv 17. cikke.

⁽²⁾ A 2009/30/EK irányelvvel módosított 98/70/EK irányelv 7b. cikke.

⁽³⁾ 17. cikk, (1) bekezdés, a) pont. Az 1099/2008/EK rendelet szerinti „végső energiafogyasztást” tekintve ez a nemzetközi légi közlekedésben felhasznált bioüzemanyagokra is kiterjed (ha azokat uniós tagállamban értékesítik), a nemzetközi tengeri szállítás azonban nem képezi részét.

⁽⁴⁾ 17. cikk, (1) bekezdés, b) pont. A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt meghatározás szerint.

⁽⁵⁾ 17. cikk, (1) bekezdés, c) pont. Rendszerint nemzeti támogatási programok keretében.

⁽⁶⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv 7a. cikke.

⁽⁷⁾ HL C 82., 2008.4.1., 1. o.

⁽⁸⁾ A 443/2009/EK rendelet 6. cikke.

⁽⁹⁾ HL L 151., 2010.6.17., 19. o.

⁽¹⁰⁾ Lásd e Hivatalos Lap. 1. oldalát.

A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv	Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv
18. cikk: A bioüzemanyagokra és egyéb folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése	7c. cikk: A bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése
19. cikk: A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók üvegházhatású gázokra gyakorolt hatásának kiszámítása	7d. cikk: A bioüzemanyagok teljes életciklusra számított üvegházhatású gáz kibocsátásának kiszámítása
21. cikk: A közlekedésben felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított energiával kapcsolatos specifikus rendelkezések	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
24. cikk: Átláthatósági platform ⁽¹⁾	nincs ilyen tárgyú rendelkezés ⁽²⁾
III. melléklet: A közlekedési célú üzemanyagok energiataralma	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
V. melléklet: Szabályok a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és azok fosszilisüzemanyag-komparátorai által az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításához	IV. melléklet: A bioüzemanyagokból származó, teljes életciklusra számított üvegházhatású gáz kibocsátás kiszámítására vonatkozó szabályok

⁽¹⁾ Lásd a következő weboldalon: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm

⁽²⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv szempontjából releváns dokumentumokat a Bizottság a szóban forgó irányelv weboldalán is közzé kívánja tenni.

2. A FENNTARTHATÓSÁGI KRITÉRIUMOK HATÁLYA ÉS ALKALMAZÁSA

Az irányelv az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére⁽¹⁾, a biológiai sokféleség szempontjából jelentős értéket képviselő földterületekre⁽²⁾, a jelentős kötöttség-készlettel rendelkező földterületekre⁽³⁾, valamint az agrár-környezetvédelmi gyakorlatra⁽⁴⁾ vonatkozóan állapít meg fenntarthatósági kritériumokat. Ezeknek a fenntarthatósági kritériumoknak az 1. pontban felsorolt célok tekintetében kell teljesülniük. A kritériumok ennek megfelelően nem az összes, hanem csak az ismertetett célú bioüzemanyagokra vagy folyékony bio-energiahordozókra vonatkoznak, bár jelenleg ez döntő többségüket jelenti.

2.1. Az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentésére és a földhasználatra vonatkozó kritériumok

A tagállamoknak elő kell írniuk a gazdasági szereplők számára, hogy a szóban forgó bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók vonatkozásában igazolják az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentésére és a földhasználatra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelést⁽⁵⁾. A gazdasági szereplők ezt három különböző módon tehetik meg:

1. az adott tagállamban hatályos követelményeknek (a minden tagállamban felállítandó ún. „nemzeti rendszernek”) megfelelően adatokat szolgáltatnak az illetékes nemzeti hatóságnak⁽⁶⁾;
2. a Bizottság által e célra elismert „önkéntes rendszert” alkalmaznak⁽⁷⁾;
3. az Európai Unió harmadik országokkal kötött és a Bizottság által e célra elismert két- vagy többoldalú megállapodásaiban foglalt feltételeket teljesítik⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ 17. cikk, (2) bekezdés.

⁽²⁾ 17. cikk, (3) bekezdés.

⁽³⁾ 17. cikk, (4) és (5) bekezdés.

⁽⁴⁾ 17. cikk, (6) bekezdés.

⁽⁵⁾ 18. cikk, (1) bekezdés.

⁽⁶⁾ 18. cikk, (3) bekezdés.

⁽⁷⁾ 18. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés; 18. cikk, (7) bekezdés.

⁽⁸⁾ 18. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés; 18. cikk, (7) bekezdés.

Az egyes kritériumoknak való megfelelés különböző módszerekkel is igazolható.

A tagállamok feladata meghatározni azon gazdasági szereplők körét, amelyek a fentiekkel kapcsolatban adatszolgáltatásra kötelezettek. A közlekedésben használt üzemanyagok legtöbbször jövedékiadó-köteles, amely adót a jövedéki termék felhasználásra való bocsátásakor kell leróni⁽⁹⁾. Kézenfekvő megoldásnak tűnik, hogy a bioüzemanyagokkal kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettség azokra a gazdasági szereplőkre vonatkozzék, akik az említett adót fizetik. Az értékesítési lánc ezen pontján az adatszolgáltatásra kötelezett minden valószínűség szerint már rendelkezik azokkal az információkkal, amelyek a teljes üzemanyag-lánc mentén tanúsítani tudják a fenntarthatósági kritériumok teljesülését⁽¹⁰⁾.

A folyékony bio-energiahordozók és egyes, például a helyi tömegközlekedés vagy a légi közlekedés céljaira használt bioüzemanyagok esetében külön rendelkezésekre lehet szükség az adatszolgáltatásra kötelezett gazdasági szereplő kiválasztásához.

A tagállamoknak arra kell kötelezniük a gazdasági szereplőket, hogy azok megfelelő normák alapján gondoskodjanak a benyújtott információk független auditálásáról⁽¹¹⁾. Ha a gazdasági szereplők a fenntarthatósági kritériumok teljesítését a Bizottság által elismert önkéntes rendszer, illetve két- vagy többoldalú megállapodás révén tanúsítják, az elismerés ténye már elegendő ennek bizonyításához. Ha a gazdasági szereplők nemzeti jogban rögzített eljárást követnek, a tagállamok számára ajánlott, hogy a követelményeket az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló bizottsági közlemény⁽¹²⁾ 2.2. pontjában ismertetett „megfelelő szintű független audit” és „tömegmérleg-rendszer”⁽¹³⁾ alapján állítsák fel.

⁽⁹⁾ Lásd a 2008/118/EK és a 2003/96/EK irányelvet.

⁽¹⁰⁾ Az egyetlen kivétel az üzemanyag elosztásakor keletkező üvegházhatású gáz kibocsátás értéke lehet (ha az a tényleges érték kiszámításához szükséges). Ebben az esetben standard együttható is alkalmazható.

⁽¹¹⁾ 18. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹²⁾ Lényeges különbség, hogy míg az önkéntes rendszerek esetében a gazdasági szereplővel szemben a részvétel általános feltétele az auditálás, a nemzeti rendszerekben ez nem elvárás, azokban a gazdasági szereplők *ad hoc* nyilatkozatokkal is eleget tehetnek a kívánalmaknak.

⁽¹³⁾ 18. cikk, (1) bekezdés.

2.2. Uniósz gazdálkodókkal szemben támasztott mezőgazdasági és környezetvédelmi követelmények, normák⁽¹⁾

Az uniósz gazdálkodókkal szemben támasztott mezőgazdasági és környezetvédelmi követelményekkel és normákkal kapcsolatos kritériumot kizárólag az Európai Unióból származó nyersanyagokból előállított bioüzemanyagokra és folyékony bio-energia-hordozókra kell alkalmazni. Más kritériumoktól eltérően a megfelelés ellenőrzésére ezzel a konkrét kritériummal kapcsolatban az irányelv nem tér ki⁽²⁾. A tagállamokkal szemben így elvárás lehet, hogy meglévő ellenőrző rendszereik⁽³⁾ keretén belül gondoskodjanak arról, hogy a mezőgazdasági termelők megfeleljenek ezeknek a követelményeknek. A tagállamoknak ki kell terjeszteniük ellenőrző rendszereik hatályát a területükön működő azon mezőgazdasági termelőkre, akik bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energia-hordozók előállításához természetesen nyersanyagokat, de akikre mindeddig nem terjedt ki az ellenőrzés.

Ha az ellenőrző rendszer hiányosságokat tár fel, a tagállam felelős gondoskodni arról, hogy az 1. pontban felsorolt célok tekintetében kellő érvényt kapjon ez a kritérium.

2.3. A hatály alá tartozó anyagok

Az irányelv fogalm meghatározásainak megfelelően „bioüzemanyag” alatt biomasszából előállított folyékony vagy gáz halmazállapotú, közlekedésben használt üzemanyagok értendők. A „folyékony bio-energia-hordozók” pedig olyan folyékony üzemanyagok, amelyeket szintén biomasszából állítanak elő, de nem közlekedési energiaforrás céljaira⁽⁴⁾. Ez utóbbi kategóriába csak a cseppfolyós halmazállapotú üzemanyagok tartoznak. Ez azt jelenti, hogy a közlekedési felhasználásra szánt biogázra alkalmazni kell a fenntarthatósági kritériumokat, a fűtés vagy elektromos áram céljából előállított biogázra viszont nem.

Bár az irányelv számos különböző bioüzemanyag-típust említ⁽⁵⁾, felsorolásuk csak az irányelv végrehajtásának megkönnyítését szolgálja, a lista a teljesség igénye nélkül készült. Azok a bioüzemanyagok és folyékony bio-energia-hordozók is elszámoltathatók az irányelvben foglalt célkitűzések teljesítésének részeként, amelyek e felsorolásból kimaradtak.

Általában véve a „folyékony bio-energia-hordozók” kifejezés viszkózus folyadékokat, például használt főzőolajat, állati zsíradékot, palmaolajat, nyers tallolajat és tallolajszurkot takar.

A hulladékokból, illetve a nem mezőgazdasági, halászati, erdészeti vagy akvakultúrából származó maradványokból előállított bioüzemanyagokra és folyékony bio-energia-hordozókra csak az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatos fenntarthatósági kritérium vonatkozik⁽⁶⁾. A hulladék, illetve a maradvány fogalmával kapcsolatban az 5. pont nyújt iránymutatást. Mezőgazdasági, halászati, erdészeti vagy akvakultúrából származó maradványok alatt a közvetlenül a mezőgazdaságban, halászatban, akvakultúrákban és erdészetben keletkező maradványok értendők; a feldolgozóiparból vagy a rájuk épülő egyéb ágazatokból származó maradványok nem tartoznak közéjük.

⁽¹⁾ 17. cikk, (6) bekezdés.

⁽²⁾ Vö. a 18. cikk (1) bekezdésével.

⁽³⁾ A 73/2009/EK rendelet 22. cikke alapján.

⁽⁴⁾ 2. cikk.

⁽⁵⁾ Pl. a III. és az V. melléklet.

⁽⁶⁾ Vö. a 17. cikk (1) bekezdésével.

2.4. A fenntarthatósági kritériumok összehangolása

A Közösségen belül a fenntarthatósági kritériumok teljesen egységesek, az EK-Szerződés 95. cikkével (belső piac) kerültek elfogadásra. A tagállamok ezért ezen felül nem támaszthatnak saját követelményeket az 1. pont (1)–(4) bekezdésében felsorolt célokra⁽⁷⁾. Ebből következően a tagállamok az említett célokkal összefüggésben nem zárhatnak ki az irányelvben foglalt fenntarthatósági kritériumoktól eltérő fenntarthatósági követelmény alapján bioüzemanyagokat vagy folyékony bio-energia-hordozókat⁽⁸⁾. Azon bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energia-hordozók vonatkozásában azonban, amelyek más bioüzemanyagokhoz vagy folyékony bio-energia-hordozókhoz képest kedvezőbb jellemzőkkel bírnak, de amelyek előállítása költségesebb, a nemzeti támogatási rendszerek figyelembe vehetik az előállítás magasabb költségeit⁽⁹⁾.

2.5. A fenntarthatósági adatok közzététele

A tagállamok tájékoztatást kapnak a gazdasági szereplőktől a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésről. Szintén kapnak adatokat a közlekedés céljára szolgáló összes – akár fosszilis, akár megújuló – üzemanyagok származási országáról és beszerzési helyéről⁽¹⁰⁾. A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv nem kötelezi a tagállamokat az adatok közzétételére, de nem is tiltja azt. A Bizottság arra ösztönzi az adatokat nyilvánosságra hozó tagállamokat, hogy ezt minden üzemanyag-típus esetében következetes módon tegyék. A Bizottság véleménye szerint az adatok közzététele mellett döntő tagállamoknak számolniuk kell azzal, hogy az egyes vállalkozások ilyen vonatkozású jellemzése üzleti szempontból érzékeny információkat tartalmazhat.

A Bizottság átláthatósági platformján összesített formában teszi közzé a bioüzemanyagokkal és folyékony bio-energia-hordozókkal kapcsolatban a tagállamoktól beérkező adatokat⁽¹¹⁾.

3. AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZKIBOCSÁTÁSRA GYAKOROLT HATÁS SZÁMSZERŰSÍTÉSE

Az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának 35 %-os csökkentését írja elő (a 2017-től üzemelő termelőlétesítmények esetében az elvárás 2017 januárjától 50 %, 2018 januárjától pedig 60 %)⁽¹²⁾. A csökkentés mértékének („tényleges érték”) kiszámításához az irányelv módszertant és alapértelmezett értékeket, köztük diszaggregált alapértelmezett értékeket is ad, melyek bizonyos esetekben a kritérium teljesítésének tanúsítására alkalmazhatóak.

3.1. Mentesség a 2008. január 23-án már működő létesítmények számára

A 2008. január 23-án már üzemelő létesítményekben előállított bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energia-hordozók 2013. április 1-ig⁽¹³⁾ mentesülnek az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatos kritérium teljesítésének kötelezettsége alól annak érdekében, hogy a búzaetanol előállításakor üzemanyagként lignitet használó üzemeknek, illetve a metánmegkötést még nem alkalmazó palmaolaj-sajtolóknak elegendő

⁽⁷⁾ Ez a kérdés az 1. pont (5) és (6) bekezdésében leírt célok szempontjából nem releváns.

⁽⁸⁾ 17. cikk, (8) bekezdés.

⁽⁹⁾ Lásd a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv (85) és (95) preambulumbekzdését és a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatást.

⁽¹⁰⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv 7a. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

⁽¹¹⁾ 18. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹²⁾ 17. cikk, (2) bekezdés.

⁽¹³⁾ 17. cikk, (2) bekezdés, utolsó albekezdés.

idő álljon rendelkezésre a technológiai átállásra. A „létesítmény” kifejezés az előállítási folyamatban részt vevő összes feldolgozólétesítményre használatos. Ebbe az értelmezésbe nem tartoznak bele azok a gyártóüzemek, amelyeket esetlegesen azzal a szándékkal állítottak a termelési láncba, hogy élni tudjanak az ebben a rendelkezésben foglalt mentességgel. Ha a termelési láncban legalább egy ilyen feldolgozólétesítmény már 2008. január 23-án működött, az üvegházhatású gáz kibocsátás legalább 35 %-os csökkentésére vonatkozó kritérium csak 2013. április 1-jétől alkalmazandó.

3.2. Alapértelmezett értékek

Az irányelv „alapértelmezett értékek” tartalmaz, amelyek segítségével a gazdasági szereplők igazolhatják az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentésére vonatkozó kritérium teljesítését⁽¹⁾. E közlemény I. melléklete útmutatást ad azzal kapcsolatban, hogy mikor használhatók ezek az alapértelmezett értékek, illetőleg a diszaggregált alapértelmezett értékek és a tényleges értékek kombinációi⁽²⁾.

Az alapértelmezett értékeket a Bizottság aktualizálhatja. Az alapértelmezett értékek aktualizálásának folyamatát az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló bizottsági közlemény taglalja.

Az említett értékeken kívül az irányelv a bioüzemanyagok üvegházhatású gáz kibocsátásának úgynevezett „jellemző értékeit” is megadja⁽³⁾. Ezeket az értékeket nem vehetik alapul a gazdasági szereplők. A tagállamok számára készültek, amelyek a Bizottságnak ezek segítségével tudnak beszámolni két évente a megújuló forrásokból származó energia felhasználásában és ügyének támogatásában elért eredményeikről⁽⁴⁾.

3.3. A tényleges értékek kiszámítása

Függetlenül attól, hogy létezik-e alapértelmezett érték egy adott bioüzemanyaggal vagy folyékony bio-energiához kapcsolatosan, az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentését leíró tényleges érték használatára mindig van lehetőség. A tényleges érték kiszámításának szabályait az irányelv V. mellékletének C. része ismerteti.

Szükségtelennek látszik a számításához olyan adatokat is megadni, amelyek nem vagy alig számottevően befolyásolják a végeredményt, így például a feldolgozáshoz kis mennyiségben használt vegyi anyagok értékét⁽⁵⁾.

A „termesztési” szakaszban keletkezett kibocsátás kiszámításának módszere a tényleges értékek mellett átlagértékek használatára is módot nyújt (pl. adott földrajzi területre vonatkoztatva)⁽⁶⁾. Különösen hasznosnak bizonyulhat ez azon alapanyagok esetében, amelyeknél nincs megállapítva alapértelmezett érték, illetve azon uniós régiók viszonylatában, amelyeknél egyes alapanyagokkal kapcsolatban az alapértelmezett értékek alkalmazása nem megengedett⁽⁷⁾. A tagállamok maguk is összeállíthatnak ilyen átlagértékeket tartalmazó listákat, és azok az üvegházhatású gáz kibocsátásra gyakorolt hatással foglalkozó önkéntes rendszerekbe is beépíthetők⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ V. melléklet

⁽²⁾ Megjegyzendő, hogy az (diszaggregált) alapértelmezett értékek számítása már figyelembe veszi a társtermékekhez rendelt kibocsátásokat.

⁽³⁾ V. melléklet

⁽⁴⁾ Vö. a 22. cikk (2) bekezdésével.

⁽⁵⁾ Itt jegyezzük meg, hogy az üvegházhatást okozó gáz kibocsátás csökkentésének értékét a legközelebbi százalékpontokra kell kerekíteni.

⁽⁶⁾ Vö. az V. melléklet C. részének 6. pontjával.

⁽⁷⁾ Vö. a 19. cikk (2) és (3) bekezdésével.

⁽⁸⁾ Vö. a 18. cikk (4) bekezdésével.

A Bizottság szándékai szerint tényleges értékekkel végzett, magyarázatokkal ellátott számítási példákat fog közzétenni átláthatósági platformján, ahol ugyanígy bemutatja majd az alapértelmezett értékek meghatározásához felhasznált adatkészletekből származó alapértékkészletet, amely alapján a tényleges értékek kiszámításához szükséges egyes együtthatók is megadhatók.

E közlemény II. melléklete további módszertani elemeket tartalmaz az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításához.

4. A FÖLDHASZNÁLATRA VONATKOZÓ KRITÉRIUMOK TELJESÍTÉSE

Az irányelv meghatározza azokat a földterület-kategóriákat, amelyek a biológiai sokféleség szempontjából jelentős értéket képviselnek⁽⁹⁾. Ezek a földterületek nem használhatók bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energiához szükséges nyersanyagok előállításához szükséges nyersanyagok termesztésére.

Az irányelv szintén meghatározza a jelentős kötöttség-készlettel rendelkező földterület-kategóriákat⁽¹⁰⁾. Ha egy adott földterület 2008 januárjában ezen kategóriák valamelyikébe tartozott, még ha besorolása azóta meg is változott, bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energiához szükséges nyersanyagforrások termelésére nem szolgálhat.

Az említett kritériumok közül néhány esetében az irányelv – megfelelő bizonyítékok ellenében – lehetőséget biztosít az eltérésre.

Ha egy adott földterület több kategóriába is sorolható, az összes vonatkozó kritérium alkalmazandó rá. Egy adott kritérium teljesítése alóli mentességre való jogosultság nem mentesít a többi vonatkozó kritérium teljesítése alól.

4.1. A biológiai sokféleség szempontjából jelentős értéket képviselő földterületek

Nyersanyag nem nyerhető elsődleges erdő- vagy egyéb (elsődleges) fás területekről, kijelölt természetvédelmi területekről, illetve fajokban gazdag füves területekről⁽¹¹⁾. A Bizottság az elképzelések szerint 2010-ben dolgozza ki azt a kritériumrendszert és földrajzi skálát, amely alapján meg lehet határozni, hogy egy adott füves terület fajokban gazdag füves területnek minősíthető-e⁽¹²⁾.

Egyes nem természetes, nagy fajgazdagságú füves területek esetében lehetőség van az eltérésre akkor, ha a kérdéses terület „füves” jellege bizonyítottan csak a nyersanyagok betakarításával őrizhető meg. Természetvédelmi területeken szintén tehető kivétel abban az esetben, ha bizonyítható, hogy a nyersanyagok termesztése nem ellentétes az elérni kívánt természetvédelmi célokkal⁽¹³⁾. A Bizottság tisztában van azzal, hogy az Európai Szabványügyi Bizottság, a CEN, foglalkozik az ezzel kapcsolatban benyújtható bizonyítékok körének meghatározásával.

⁽⁹⁾ 17. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹⁰⁾ 17. cikk, (4) és (5) bekezdés.

⁽¹¹⁾ 17. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹²⁾ Az ezzel kapcsolatos nyilvános konzultáció dokumentációja az alábbi weboldalon olvasható: http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm

⁽¹³⁾ A 17. cikk (3) bekezdésének b) pontja; mind az i., mind az ii. alpont vonatkozásában.

Az irányelv olyan eljárást foglal magába, amely alapján bizottsági határozatot követően új természetvédelmi területek vehetők figyelembe ⁽¹⁾. Jelenleg nincsenek ilyen területek meghatározva. Ha születnek újabb területek elismerésére vonatkozó határozatok, azok részleteit a Bizottság átláthatósági platformján közzéteszi.

4.2. Jelentős kötöttzén-készlettel rendelkező földterületek

Nyersanyag nem nyerhető vizes élőhelyekről, összefüggő erdővel borított területekről, 10–30 %-os lombkorona fedettségű területekről és tőzegmocsarokból – ha a terület besorolása a 2008 januárjában érvényes állapothoz képest változott ⁽²⁾.

Ha tehát a nyersanyag olyan vizes élőhelyről ⁽³⁾ származik, amely 2008 januárjában is ilyen besorolású földterületnek minősült, felhasználása nem ellentétes a kritériummal.

A „besorolás” kifejezés az irányelvben meghatározott fizikai kategóriákat jelöli.

Az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításakor figyelembe kell venni a földhasználatban bekövetkezett azon változásokat is, amelyekre a kritérium külön nem tér ki (lásd a II. mellékletet).

4.2.1. Összefüggő erdőterületek ⁽⁴⁾

Az „összefüggő erdőterület” fogalmának tisztázása előtt érdemes megjegyezni, hogy az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás ⁽⁵⁾ kiszámításakor a földhasználatban bekövetkezett valamennyi változást figyelembe kell venni, illetve erre az irányelven kívül más szakpolitikai terület is követelményt támaszthat.

Az irányelv alkalmazásában „összefüggő erdőterület” a *több mint egy hektárra kiterjedő, öt méternél magasabb fákkal és 30 %-ot meghaladó lombkorona fedettséggel, illetve e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal borított terület*. Nem képezik részét az elsődlegesen mezőgazdasági művelés alatt álló, illetve városi hasznosítású földterületek ⁽⁶⁾.

4.2.2. 10–30 %-os lombkorona fedettségű területek ⁽⁷⁾

Az összefüggő erdőterületekhez hasonló, de 10 % és 30 % közötti lombkorona fedettséggel rendelkező földterületek esetében lehetőség van az eltérésre, ha az üvegházhatást okozó gázokra gyakorolt hatás ⁽⁸⁾ az adott területen bizonyí-

tottan – még a kötöttzénkészletben 2008 januárja óta bekövetkezett változásokkal együtt is – az erre vonatkozó kritériumban megszabott határértéken belül marad.

4.2.3. Tőzegmocsarak ⁽⁹⁾

A 2008 januárjában tőzeges őslápként működő földterületen termelt biomasszából előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók esetében lehetőség van a kritériumoktól való eltérésre, ha bizonyított, hogy:

— a terület 2008 januárjában teljesen lecsapolt állapotú volt, vagy

— 2008 januárja óta nem került sor további lecsapolásra.

Ez azt jelenti, hogy a 2008 januárjában részlegesen lecsapolt állapotú tőzegmocsár későbbi nagyobb mértékű lecsapolása, amely az addig csak részben lecsapolt földterületet érinti, a kritériumban foglaltakkal ütközik.

Maga a tőzeg nem minősül biomasszának ⁽¹⁰⁾.

4.3. A megfelelés bizonyítása

A földterületre vonatkozó kritériumok teljesítését többféleképpen is lehet bizonyítani: akár légi felvételekkel, műholdképekkel, térképekkel, akár földhivatali bejegyzésekkel/adatbázisokkal ⁽¹¹⁾ vagy földméréssel.

A bizonyíték „pozitív” és „negatív” is lehet.

Az „elsődleges erdőterületekkel” kapcsolatos kritérium teljesítése például az alábbiakkal igazolható:

— a földterületről készült légi felvétel, amelyen cukornád-ültetvény látható (pozitív), vagy

— a régió összes elsődleges erdőterületét bemutató térkép, amelyen jól látható, hogy a kérdéses földterület rajtuk kívül esik (negatív).

A kritériumok a földterület 2008. januári besorolását veszik alapul. Ettől függetlenül a korábbi bizonyítékok használata sem kizárt. Ha például egy adott földterület 2008-nál kicsit korábban, pl. 2005-ben a bizonyítékok tanúsága szerint szántóföld volt, ez elegendő lehet a földterületekkel kapcsolatos számos, vagy akár az összes kritérium teljesítésének igazolásához.

A Bizottság az elképzelések szerint útmutatót tesz majd közzé átláthatósági platformján, melynek alapján a gazdasági szereplők be tudják azonosítani a kérdéses földterület-kategóriákat.

⁽⁹⁾ 17. cikk, (5) bekezdés.

⁽¹⁰⁾ Vö. a 2. cikk.

⁽¹¹⁾ Pl. az EU közös agrárpolitikájának integrált igazgatási és ellenőrzési rendszere (IIR).

⁽¹⁾ 17. cikk, (3) bekezdés, b) pont, ii. alpont.

⁽²⁾ 17. cikk, (4) és (5) bekezdés.

⁽³⁾ 17. cikk, (4) bekezdés, a) pont.

⁽⁴⁾ 17. cikk, (4) bekezdés, b) pont.

⁽⁵⁾ Vö. a közlemény II. mellékletével.

⁽⁶⁾ A mezőgazdasági művelés alatt álló terület alatt ebben az összefüggésben a mezőgazdasági termeszőrendszerek faállományát, így például a gyümölcsfaültetvényeket, az olajpálma-ültetvényeket és a haszonnövényeket lombkorona alatt termesző agrár-erdészeti rendszereket értjük.

⁽⁷⁾ 17. cikk (4) bekezdés c) pont

⁽⁸⁾ V. melléklet, C. rész.

5. A BIOÜZEMANYAG-SZÁMÍTÁS SZABÁLYAI

5.1. A részben nem megújuló energiaforrásból származó üzemanyagok elszámolása

Bizonyos üzemanyagok csak részben tartalmaznak megújuló anyagokat. Egyes típusaikra, például az ETBE-re vonatkozóan az irányelv III. melléklete meghatározza, hogy az üzemanyag pontosan mekkora hányadának kell megújuló energiaforrásból származnia ahhoz, hogy elszámoltatható legyen⁽¹⁾. A III. mellékletben nem szereplő, például a rugalmas eljárásokkal előállított üzemanyagokkal kapcsolatban, amelyek összetétel szempontjából nem minden szállítmány esetében azonosak, megfelelő analógiát lehet felállítani a többféle üzemanyaggal működő erőművekben előállított villamos energiára vonatkozó szabállyal: „az egyes energiaforrások részesedését energiataralmuk alapján kell kiszámítani”⁽²⁾.

Az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatos fenntarthatósági kritérium szempontjából az előző bekezdésben említett üzemanyagok biomasszából származó hányadára nézve kell teljesülnie a megfelelő határértékeknek. Más üzemanyagok, például az ETBE esetében az irányelv alapértelmezett értékeket ad meg.

Az irányelv III. mellékletében feltüntetett arányokat annak meghatározásakor is alkalmazni kell, hogy a bioüzemanyagot tartalmazó üzemanyagot az értékesítési pontokon el kell-e látni az összetételre vonatkozó külön jelzéssel⁽³⁾. A 20 %-os ETBE-tartalmú benzint például nem szükséges ellátni külön jelzéssel, mert kevesebb mint 10 %-a származik megújuló energiaforrásból.

5.2. A bioüzemanyagok kétszeres beszámítása

Egyes bioüzemanyagok hozzájárulását kétszeresen kell figyelembe venni a közlekedés valamennyi válfajával kapcsolatban 2020-ra kitűzött 10 %-os részarány teljesítésének, valamint a megújuló energiák tekintetében fennálló nemzeti kötelezettségek teljesítésének elszámolásában⁽⁴⁾. Minden egyéb bioüzemanyagot csak egyszer szabad elszámolni. Ha egy adott bioüzemanyag

csak részben tartalmaz kétszer elszámoltatható anyagokat, kizárólag arra a részére lehet alkalmazni a kétszeres beszámítást⁽⁵⁾.

Kétszer számíthatók be többek között a hulladékokból és a maradékanyagokból előállított bioüzemanyagok.

Az irányelv maga nem határozza meg a „hulladék” és a „maradékanyag” fogalmát. A Bizottság véleménye szerint ezeket a fogalmakat az irányelv célkitűzései mentén célszerű értelmezni:

- a kétszeres beszámítás vonatkozásában: az alapanyagok diverzifikációjaként⁽⁶⁾,
- az üvegházhatású gázok módszertanával összefüggésben: nem kell kibocsátási értéket rendelni azokhoz a társtermékekhez, amelyek előállítása nem volt tervezett (pl. a szalmához búzatermesztéskor)⁽⁷⁾.

Ebben az összefüggésben a hulladék olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles⁽⁸⁾. Nem számít hulladéknak az a nyersanyag, amelyet – például hulladék hozzáadásával – szándékosan hulladékká alakítanak.

Maradékanyagok többek között az alábbiak tekinthetők:

- mezőgazdasági, akvakultúrából származó, halászati és erdészeti maradványok, továbbá
- feldolgozási maradványok.

A feldolgozási maradvány olyan anyag, amely nem a feldolgozási eljárás révén közvetlenül előállítani szándékozott végtermék. A feldolgozási eljárásnak csak mellékterméke, az eljárást külön nem módosították előállításához.

Ilyen maradvány például a nyers glicerin, a tallolajszerűk vagy a trágya.

⁽¹⁾ 5. cikk, (5) bekezdés.
⁽²⁾ 5. cikk, (3) bekezdés.
⁽³⁾ 21. cikk, (1) bekezdés.
⁽⁴⁾ 21. cikk, (2) bekezdés.

⁽⁵⁾ Ez a rész képezi a fizikai részarányt (ebben az esetben nem alkalmazandó az adott fenntarthatósági kritériumra vonatkozó tömegmérlegrendszer).

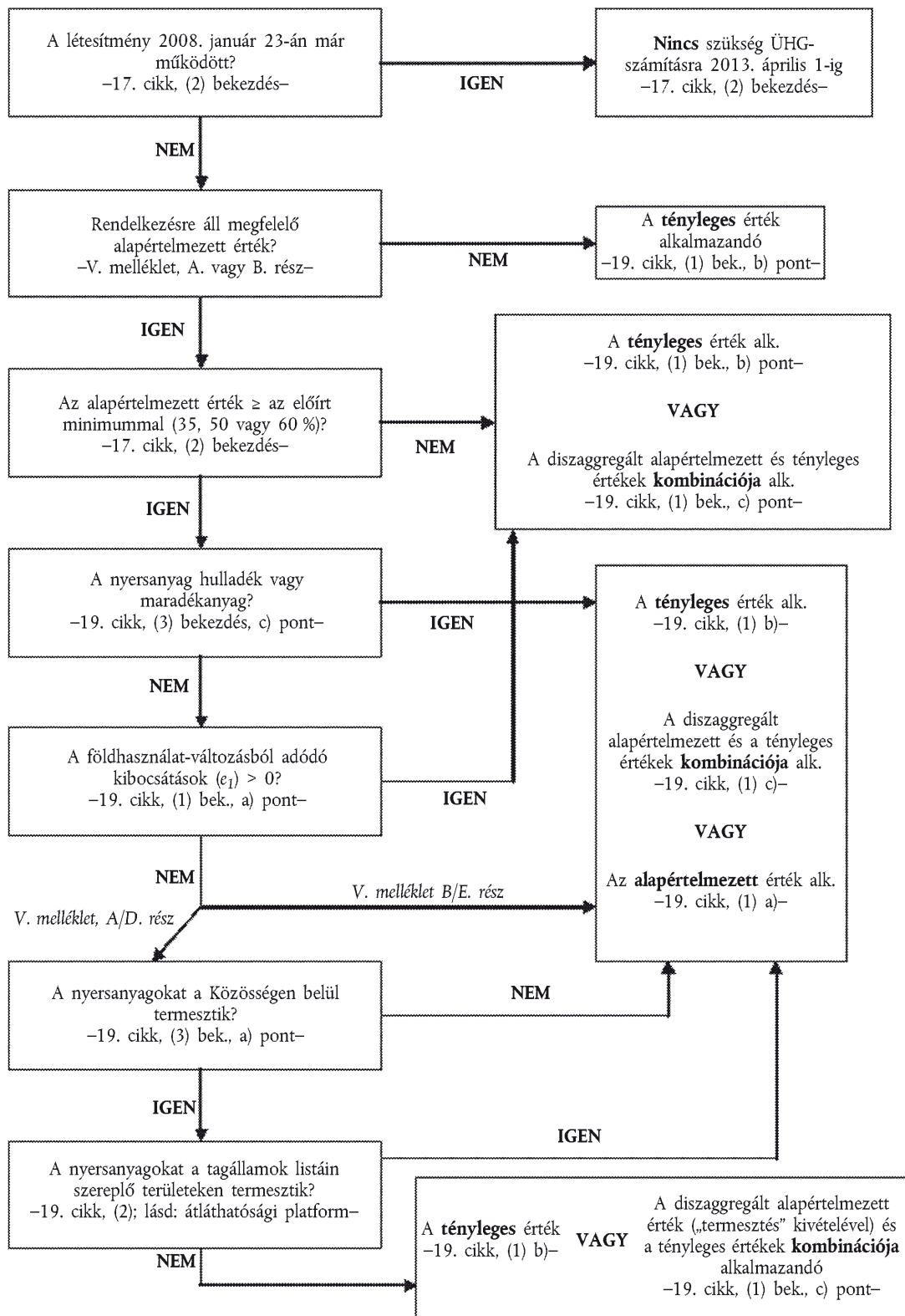
⁽⁶⁾ Vö. a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv (89) prambulumbekkezdésével.

⁽⁷⁾ Vö. az V. melléklet C. részének 18. pontjával.

⁽⁸⁾ Azokat az anyagokat is beleértve, amelyeket egészségügyi vagy biztonsági okokból kell kivonni a piacról.

I. MELLÉKLET

Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatás kiszámításának módjai

II. MELLÉKLET

Módszertan az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatás kiszámításához: további tényezők

A talajban lévő kötöttszén-felhalmozódás révén csökkentett kibocsátás jobb mezőgazdasági gazdálkodással („esca” – V. melléklet, C. rész, 1. pont)

„A jobb mezőgazdasági gazdálkodás” többek között az alábbi gyakorlati megoldásokat alkalmazza:

- csökkentett talajművelésre vagy direktvetésre váltás,
- jobb vetésforgó-összetétel és/vagy takarónövény-használat, jobb gazdálkodás a növényi maradványokkal,
- jobb gazdálkodás a műtrágyával vagy trágyával,
- talajjavítók alkalmazása (pl. komposzt).

A felsorolt eszközökkel elérhető kibocsátáscsökkentést figyelembe lehet venni, ha a kérdéses nyersanyagok természetének időszakában a talaj kötöttszénkészlete bizonyítottan megnövekedett, illetve a növekedés várható bekövetkezését megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékok támasztják alá ⁽¹⁾.

A g CO_{2eq}/MJ mértékegységben kifejezett kibocsátáscsökkenés értékét a 7. pontban megadott képlettel is ki lehet számolni, csak a „20”-as osztó helyett az érintett növények természetési időszakát kell beírni (az évek számaként).

Termesztés (6. pont)

A természetből származó kibocsátást befolyásoló inputok/változók általában a vetőmagvakat, az üzemanyagot, a műtrágyát, a növényvédő szereket, a hozamot és a földterület N₂O-kibocsátását jelentik. A növények rövid szén ciklusú széndioxid-felvételével itt nem számolunk, ezt ellensúlyozandó a 13. pontban szintén figyelmen kívül hagyjuk a felhasználás alatt álló üzemanyagból származó kibocsátást.

A „termesztési” szakaszra vonatkozó számítások módszertana – a tényleges értékek használata mellett – az alapértelmezett értékek számításában alapul vett területnagyságnál kisebb földrajzi egységek esetében átlagértékek használatát is lehetővé teszi. Az alapértelmezett értékek (egyetlen kivétellel) globális szint figyelembevételével lettek megadva. Használatukra azonban az irányelv – az EU területén belül – korlátozásokat alkalmaz. A korlátozások a NUTS 2. szintjéhez tartozó területi egységekre érvényesek ⁽²⁾. Ebből következően az Unión belül az átlagokat a NUTS 2. szintjének pontosságával, vagy annál is nagyobb részletességgel kellene meghatározni. Az EU-n kívülre is természetesen hasonló szint vonatkozna.

N₂O-kibocsátás (6. pont)

Az IPCC módszertana megfelelően alkalmazható a talajból származó N₂O-kibocsátások figyelembevételére, mind az ott leírt „közvetlen”, mind pedig a „közvetett” N₂O-kibocsátás vonatkozásában ⁽³⁾. A gazdasági szereplők az IPCC-módszertan mindhárom szintjét alkalmazhatják. A 3. szint, amely részletes mérésen és/vagy modellezésen alapul, a „regionális” természetési értékek kiszámításának vonatkozásában célravezetőbbnek tűnik, mint a tényleges értékek kiszámításának egyéb módjai (vö. e közlemény 3.3. pontjával).

A földhasználatban bekövetkezett változások (7. és 10. pont)

Földhasználati változásnak az tekintendő, ha az IPCC által alkalmazott hat földterület-kategóriában (erdőterület, füves terület, szántóföld, vizes élőhely, település és egyéb földterület), továbbá egy hetedik, az élő növények kategóriájában (olyan többnyári növényi kultúrák, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid életciklusú sarjerdő és az olajpálma ⁽⁴⁾) a földfelszín borítását tekintve változás áll be. Ennek megfelelően a füves terület szántófölddé alakítása földhasználati változás, másik haszonnövény termesztése (pl. kukorica helyett repce) viszont nem. A szántóföldbe az ugarterület is beletartozik (azaz az olyan terület, amelyet bizonyos ideig – egy vagy több évig – pihentetnek, mielőtt ismét művelésbe vonnák). A gazdálkodási tevékenységekben, például a talajművelés vagy a trágyázás gyakorlatában bekövetkezett változások nem minősülnek földhasználati változásnak.

⁽¹⁾ Ennek ténye például a talaj kötöttszén-készletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérésre a természet megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötöttszénkészletének növekedését megfelelő tudományos alapon végzett becsléssel meg lehet adni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a növekedés tényének és nagyságrendjének megállapításához.

⁽²⁾ 19. cikk, (2) és (3) bekezdés. A régiók jegyzékét az 1059/2003/EK rendelet I. melléklete ismerteti. A régiók interaktív térképe a következő weboldalon tekinthető meg: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

⁽³⁾ Lásd: az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) által az üvegházhatású gázok kibocsátásának nemzeti jegyzéke tekintetében 2006-ban kiadott iránymutatások 4. kötetének 11. fejezete: http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

⁽⁴⁾ Mivel az ilyen földterületek egyaránt rendelkeznek a szántóföld és az erdőterület jellemzőivel.

A kötöttzénkészlet kiszámításáról szóló iránymutatás⁽¹⁾ ismerteti a számítás részleteit. A Bizottság szándékai szerint magyarázatokkal ellátott számítási példákat tesz majd közzé átláthatósági platformján a földhasználatban bekövetkezett változások szénkészletre gyakorolt hatásából eredő kibocsátások kiszámításához.

Villamosenergia-hálózatok kibocsátási intenzitása (11. pont)

Az irányelv „meghatározott régió” vonatkozásában átlagos kibocsátás-intenzitás alkalmazását írja elő. Az Európai Unió esetében a legkézenfekvőbb az Unió teljes területét alapul venni. Harmadik országoknál, ahol az országhatárokon átlépve kevésbé kiépítettek a hálózati csatlakozások, a nemzeti átlag lehetne a megfelelő érték.

Energiaérték-hozzárendelés (17. és 18. pont)

Az előírt alsó fűtőértéket a teljes (társ)termékre vonatkozóan kell megadni, nem csak annak szárazanyag-tartalmára. Egyes esetekben ugyanakkor, különösen a csaknem teljesen száraz termékeknel, ez utóbbi is megfelelő közelítő értéket adhat.

Mivel a hőnek nincs alsó fűtőértéke, ezen az alapon nem lehet hozzá kibocsátásmennyiséget rendelni.

A növényi maradványokhoz és feldolgozási maradványokhoz szintén nem rendelhető kibocsátásmennyiség, hiszen összegyűjtésük pillanatáig kibocsátásuk zérus⁽²⁾, csakúgy mint a hulladéknak. A hulladékokkal és a maradványokkal bővebben az 5.2. pont foglalkozik.

A hozzárendelést közvetlenül azután kell elvégezni, hogy egy adott feldolgozási művelettel előállítják a társterméket (az általában tárolásra vagy értékesítésre kész anyagot) és a bioüzemanyagot/folyékony bio-energiáhozordozót/köztes terméket. Ez olyan feldolgozási művelet is lehet egy adott üzemben, amelyet bármely termék esetében az előállítási lánc alsóbb szintjén egy újabb feldolgozási művelet követ. Ha azonban a szóban forgó (társ)termékek további feldolgozása kapcsolódik (anyag- vagy energiabemenet tekintetében) a feldolgozási lánc előző műveletsoraihoz, a rendszer „finomító”-nak tekintendő⁽³⁾, és a hozzárendelést azokon a pontokon kell elvégezni, amelyeket követően már egyik termék esetében sincs további olyan feldolgozási művelet, amely anyag- vagy energiabemeneti körön keresztül egy előző feldolgozási művelethez kapcsolódna.

Kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésből származó villamos energia (16. pont)

A 17. pontban leírt általános hozzárendelési szabály nem alkalmazandó a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésből származó villamos energiára, amennyiben a kapcsolt termelés alapja 1) fosszilis üzemanyag; 2) bioenergia, amely ugyanannak az eljárásnak a társterméke; vagy 3) növényi maradvány, még ha ugyanazon eljárás társterméke is. E helyett a 16. pontban ismertetett szabályt kell alapul venni:

- Ha a kapcsolt termelés nemcsak a bioüzemanyag/folyékony bio-energiáhozordozó előállításához biztosít hőenergiát, hanem egyéb célokra is, a kapcsolt termelésnek – a számításához figyelembe vett – nagyságrendjét ennek megfelelően csökkenteni kell, mégpedig arra a mértékre, amely kifejezetten a bioüzemanyag/folyékony bio-energiáhozordozó előállítási folyamatához biztosított hőenergia mennyisége. A kapcsolt termelésnek az előállítási folyamatban leadott elsődleges villamosenergia-termelését ennek arányában kell szintén csökkenteni.
- A villamos energia fennmaradó – az említett kiigazítást és a tényleges belső energiaszükségletek kielégítését követő – mennyiségéhez üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységet lehet rendelni, amely azután levonható a feldolgozási kibocsátások mennyiségéből.
- E jóváírás mértéke megegyezik az erőművekben azonos üzemanyag típus felhasználásával, azonos mennyiségű villamos energia előállításával járó teljes életciklusra vonatkoztatott kibocsátással.

Fosszilisüzemanyag-komparátorok (19. pont)

A bioüzemanyagok vonatkozásában jelenleg használatos fosszilisüzemanyag-komparátor értéke 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Ezt felváltja majd „a tényleges átlagos kibocsátás legutóbbi értéke a Közösségben elfogyasztott benzin és dízel fosszilis része tekintetében”, amit az az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv értelmében benyújtott jelentésekben rendelkezésre áll⁽⁴⁾.

A jelentéstételre először 2011-ben, majd azt követően évente kerül sor. Ha mód nyílik a fosszilisüzemanyag-komparátor új értékének kiszámítására, a Bizottság az értéket átláthatósági platformján közlésezi azzal a dátummal egyetemben, amelytől kezdve az érték „rendelkezésre állónak” tekinthető. Az irányelvben foglalt jellemző és alapértelmezett értékek következő felülvizsgálatának alkalmával figyelembe veszi majd a legújabb ilyen módosításokat.

⁽¹⁾ HL L 151., 2010.6.17., 19 o.

⁽²⁾ Ugyanígy ha alapanyagként használják fel őket, kibocsátásuk értéke nulláról indul az összegyűjtés pillanatában.

⁽³⁾ Vö. az V. melléklet C. része 18. pontjának utolsó albekezdésével.

⁽⁴⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv 7a. cikke értelmében a tagállamok által kijelölt (közúti) üzemanyag-/energiáhozordozó-forgalmazók évente jelentést tesznek a kijelölt illetékes hatóságnak az alábbiakról: 1) minden egyes üzemanyag- vagy energiatípus tekintetében a forgalomba hozott teljes mennyiség, beszerzési helyük és származásuk megjelölésével; és 2) a teljes életciklusra vonatkozó, energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátás.